

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta: ..... **Veronika Pleschnerová**
Název diplomové práce: **Islám po roce 1989 a výstavba mešit v ČR**
Vedoucí práce: ..... **Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D.**
Termín odevzdání posudku: **22. 8. 2011**

Téma, cíl a metoda práce

Téma, které si studentka Veronika Pleschnerová vybrala pro svou bakalářskou práci, jsem od počátku vnímal jako problematické, a to proto, že islám v české společnosti (nejen) po roce 1989 je zpracován do značné hloubky v knize Mendela, Ostřanského a Rataje. Neuměl jsem si představit, co by na bakalářské úrovni a v rozsahu bakalářské práce bylo možné k informacím, obsaženým v této knize, přidat. Studentka na tématu trvala a „sepsat základní informace o českém islámu“ (str. 7) si zvolila za cíl své práce. Po řadě konzultací se mé počáteční obavy poněkud rozplynuly – ano, práce je pouze kompilační (což je na bakalářské úrovni možné), ale informace z výše uvedené knihy studentka poměrně dobře doplňuje údaji, které zveřejnili sami čeští muslimové. Zmiňuje také případy, které vzhledem k roku vydání nemohly být v Mendelově, Ostřanského a Ratajově knize obsaženy, tedy „boj o mešity“ v Kolové u Karlových Var a v Hradci Králové (str. 40-42) a mediální ohlas avíza druhé brněnské mešity (str. 46-48).

Věcný obsah a přínos

Po řadě konzultací se studentkou a předběžném čtení jejího textu mám za to, že práce neobsahuje významnější věcné chyby. Dělá na mě ovšem stále poněkud chaotický dojem: studentka si vybírá také informace, které bych nepovažoval za nezbytné, a některé jiné – podle mého názoru důležitější – opomíjí, k některým se i několikrát vrací. Případá mi, jako kdyby ji množství faktů, s nimiž se setkala, trochu zaskočilo, a jako kdyby nebyla schopna je dobře roztrždit. Např. velmi chaoticky působí pojednání o mešitách ve 3. kapitole, v níž je – podle mého názoru nešikovně a zbytečně – odděleno úsilí o stavbu mešit od mediálního ohlasu, který zamýšlené stavby vyvolaly. Že s tímto podivným oddělením měla sama studentka potíže, dokazuje ostatně i její záměna případu v Orlové za případ v Kolové v dlouhé pasáži na str. 44-46. Také jméno hlavního brněnského představitele muslimů, Ing. Hassana, je na různých místech práce psáno různě (někdy dokonce zkomoleně – str. 46), takže to vzbuzuje pochybnost, zda si studentka vůbec uvědomila, že se jedná o jednu a tutéž osobnost. I jméno hradeckého protimuslimského aktivisty je jiné, než jako ho uvádí studentka na str. 49, ale v tomto případě se snad jedná o pouhý překlep.

Postoj studentky k muslimům v české společnosti a k obvyklé reakci české společnosti na muslimy je jasný – studentka ho vyjadřuje nejzřetelněji ve svém Závěru, který místy působí až poněkud aktivisticky a méně akademicky. Tento postoj se mi ale jeví jako více emocionální než racionální a lituji, že se neodvážila ho podepřít argumenty ani tam, kde by to bylo – podle mého názoru – docela snadné, a to v případě mediálních „bojů o mešity“. Také ve 2. kapitole, v níž popisuje právní postavení muslimů v české společnosti, je patrný její nesouhlas s postojem Ministerstva kultury, které odepřelo muslimským obcím zvláštní práva, ale argumentačně podložený rozbor v této kapitole nenalezneme. Tam, kde se studentka odváží vyjádřit své postoje, např. na str. 21 a 24, to činí způsobem, který připomíná spíše esej, internetový blog nebo školní úvahu – bez odkazu na politologickou, sociologickou nebo jinou odbornou literaturu.

Odborný přínos práce v teorii i v množství faktických informací je tedy malý. Sympatické je – jak jsem už napsal výše – především upozornění na události, které se staly po roce 2007, tedy po roce vydání knihy Mendela, Ostržanského a Rataje.

Forma práce

Způsob odkazů na zdroje považuji za přijatelný, seznam knih je sice krátký, ale je doplněn řadou internetových článků. Studentka patrně není příliš zkušená v práci s odbornými texty, takže s jednotlivými pojmy nenakládá přesně a styl je odborně nepříliš přesvědčivý a jazyk nepříliš hezký. Tyto nedostatky samozřejmě není možné napravit hned. To, co ale studentka opravit mohla velmi rychle a snadno, je pravopis. Její práce se špatně čte kvůli řadě školáckých chyb např. ve shodě podmětu s přísudkem nebo v používání velkých písmen.

Celkové hodnocení

Na studentce Veronice Pleschnerové oceňuji její snahu, poctivou, až zarputilou (v dobrém slova smyslu) touhu „poprat se“ se zvoleným tématem, které určitě není snadné. Výsledek její práce se mi ale zdá jako poněkud nezralý; očekával bych, že tři roky univerzitního studia ji lépe odborně vybaví. Beru samozřejmě v úvahu, že studuje obor Sociální a charitativní práce a nikoli religionistiku, ale přesto nemohu hodnotit výše než stupněm „dobře“.

Zdeněk Vojtíšek